

нощю до Австро-Угорщини, яку вони бажали би розбити на кілька окремих держав, вкінці хотять противники вимірити осереднім державам кару за їх влочин, за те, що вони посміли успішно боронитися проти ворожих наступів.

Влаштувши цілю ворожих держав з територіальними добутками. Із проти здійсненням клічі про свободу народів, про міжнародний союз осередніх держав не виступали і не виступають, вони теж вгодувались би на чотирі течки Вільсона, проголошенні ним для 4. с. м. Коли ж противники вказують на мир заключений на слоді, як на відстрижуючий примір для всюючих держав, то не слід відмітити, що ніяка з воюючих держав не мусить знайтися в положенні Росії і Румунії. А винагодили заподіянім кривд і школи можуть в більшим правом домагатися осередніх держав, бо вони з тими, що тільки бороняться. Вкінці територіальни домугнання противників, які віносяться до Ельзасу, Льотарингії, Третівіа, Трієсту та іншіших колоній не відаються до дискусії.

Та від Австро-Угорщини домагаються ю різкі держави не тільки територіальними уступами, але вони хотять її розбити на скромні частини. Для того зорганізовано заглути пропаганду, в Англії утворено напів нове міністерство для справ пропаганди. Одна послання людності австро-угорської монархії мала би загубити, тому що друга половина після рецепти коаліції мала би стати імасливою. Нехай держави коаліції звернуть свою увагу на свої власні внутрішні справи, на спрагу Італії, Іспанії та подб'ють про її пологоджесе. Австро-Угорщина сажає педагогізм свії внутрішні національні питання і відмінного відмінення у ті сорази не допустить. Тому треба війну вести дальніше, та ся оружна боротьба не виключає паходів двічіметичних. Війна і дипломатія служать тим самим підлям: спрагі миря, до якого осередні держави все готові.

Австро-Угорщина заключила тісний союз з Німеччиною, але в єдності анбороти собі підагоджене світової кризи, а відтак при обопільний допомові розпочати відбудову і вірнутися до мирного і упорядкованого державного і господарського життя. Сей союз має також на будуще, як і до тепер, заховати свій виключно з ефемізмінським характером, які мають філіати ся на відволючим подваждженім усіх скільких спорів і потреб, які посталі під час війни. Він має упорядкувати господарські, військові і інші взаємовідношення, прямінги їх до змінених обставин і підагодити при узглядненні бажань людності справи, ввязані в підбудованим Польщею. І переговорах, які тепер ведуться для осягнення сухіх штани, є найменшим принципом узгляднення суверенітетів в Франції і Імперії, нова рівноправність і незалежність держав, заключаючих договір.

Дальше ведене війни походить виключно з волі державних мужів земстви винищити осередні держави. Їх цілкі могли бутя осягнені

тільки на румесиах одного світа. Проти сего стоять сильна воля Австро-Угорщини і її союзників.

Сеє письмо кінчить гр. Буріан словами вісара в мирній ноті до написи в 1. серпня м.р.:

"Стремимо до миру, який узвільнить народів від ненависті і жадоби мести і який забезпечить цілім гемераштам жите без умніння оружної сили."

Чисткова передача Україній Чернігівської Флоти

(УДТА). Київ, 11. липня 1918.

З високосвіторітетних джерел ми повідомляємо, що німецькі власти приступили до передачі уряду Української держави частини бувшого Російського Чернігівського флоту.

На Україні.

Ната да Румунії.

"Відроджене" в д. 12. м. доносить:

Сьогодні міністерство закордонних справ послало до Букрещу освібленого кур'єра з нотою в спріві відмінного призначення послів між Україною та Румунією.

Азіатська хвала.

По одержанні міністерством народного відровія й опікування від німецької комендатури у Верхній завіті розширеній один випадок азіатської хвалери, занесеної з Росії.

Букреща з хваленою. З приводу констатованого в Києві виддання азіатської хвалери, занесеної з Сосії, — в міністерстві народного відровія і опікування відбулося зіваждання та представників від різких відомств і представників земства і города з приводу питання про ті заходи, яких треба вчинити, аби занебогти дальшу поширеність хвалери на Україні.

Нарада визначила загальну схему беретьби хвалери, детальні же розроблення відмінної обробки поручили окремій комісії.

Принципіані Шевиці.

Стокгольм, пану президенту ради міністрів.

"Українські партії об'єднують ся в національну раду з приводу річниці подільського бію і посидають булимі своїмні та братським по бію шире привітання і сподіваються, що Швеція та Україна, вільні та рівні, знову в близькому майбутньому зустрінуться з братерськими об'єднаннями на одному бію для боретьби за країну долю нарахів". — Українська національна рада.

З огляду неможливості надіслати єе привітання телеграфним шляхом, рада українського національно державного союзу прохоче газети, об'єднані відкордні, передруковити його, щоб довести його-таки чиєю до відданя як адресата, так і всього шведського народу.

Візита даничного канвула.

Данський королевський консул зробив візити гедоті Всеросійського Земельного союзу С.

В. Петлюрі і мав з ним розмову з приводом варобітнику Данії в Україні.

Кува ковани і марки.

11. липня зроблено розпорядження кооперацією, аби марка Імда по 75 кра. корис по 50 коп. і інших змін до освіблених розрядження не може бути.

Симетубате Шуравіка.

З кількох джерел Редакція одержала відомості, що бельгійський генерал-капітан чинний праці техніческі, Муравієв, згадує на те, що красногвардії відмовилися від підтримки на Москву, покінчив життя самоубіством.

Наказ додержувати ся української мови.

(УДТА) Київ, 11. липня 1918.

Державний секретар звернувся до міністерств з підставами обіжниками: З державних актів відомиться, що державній міністер Української держави лічиться українським, з тих післявів, які надходять до держави чинців, відмінність ся, що не всі відомості додержують ся державні мови в Україні, примушуючи тих державу капіталізмі писати тими чиєю службові києви вершити на українській мові. З огляду на це не відомість в земствах та місцевостях в державній кампандії земельної мові в Україні.

Гарматні бої в Італії.

ВІДЕНЬ, 15. липня (ТКБ). Урядова: На пруських фронтах по обидвох сторонах країні відомість артилерії.

Університетські справи на Україні.

З листів п. міністра освіти до академіка В. Вернадського.

Київське "Відродження" вимосять:

Цими дніми п. міністер освіти надіслав до академіка В. Вернадського, иже голови комісії по справах земської школи та комісії по утворенню української академії наук, том имости, в яких п. міністер висловлює свої думки про українізацію земських шкіл, вказує шляхи до побільшання скількості українських професорів та порушує декілька питань що до української академії наук.

На думку п. міністра, в Києві повинно за класти український державний університет, який би існував зовсім відокремлено від університету св. Володимира. Викладова мова в українському державному університеті обов'язково повинна бути українською. Виняття в цього не можуть понукити ся лише в надзвичайних випадках в окремому на кожній раз дозволу п. міністра освіти. Університетови мають мати власне пісменнання, але тимчасово може відбуватися в муках іншої писемної школи в Київі. Утворення українського державного університету усуває питання про залишення в університеті св. Володимира паралельних катедр з викладанням українською мовою. Що до закладів таких катедр в зарічанським та одеським університетах, то це питання пояснюють розвиватися у комісії по справах земської школи. Пан міністер пропонує на найближчих засіданнях комісії обговорити сирку про залишення катедр українізації (української мови, літератури, історії України та історії західно-руського права) не всіх університетів України і в кінському іституту історично філььогічному інституту та вирішти, чи стануть ці науки обов'язковими для всіх студентів відповідних факультетів.

Утворення в Києві і Кам'янці українських державних університетів та кавалерія в інших університетах паралельних катедр з українською

викладовою мовою ставить на чергу питання про наукові сили, котрі б мали науковий циклус, потрібний для обслідування катедр (степень та гістора чи доктора) та воледії українською мовою.

Маючи на увазі, що на Україні є чимало наукових ребітників, не маючих вченіх степенів, але добре володіючих українською мовою та відомих вже своїми науковими працями, п. міністер послидає необхідні дії засобами у прибачнені вченіх степенів. Богато з цих вченіх, звичайно різними умовами життя, службі то-що, за відомості можливості цілком відмінною науковою працею. Тому п. міністер пропонує обговорювати в комісії питання про те, що силька може бути відмінною в цій сфері, проектує наш тимчасове утворення п'єбльшених степенів, які є можливі увільнити наукових діячів від службових обов'язків та дали б їм зможу східити в земські терміни магістерський інститут, а може й написати дисертацію. Таким чином наукові ребітники мати-муть при бажанні можливість у скромну часі виконання катедри.

У виказу з початком робіт в комісії по утворенню Національної Академії Наук п. міністер пропонує в першу чергу обговорити в цій комісії питання про вибір замешкання, де може б в найближчому часі розпочати свою діяльність Академія Наук, про вибір місця, де обкладом може бути оббудувати всі необхідні для Академії будинки, та про придбання для Академії Наук друкарії, якою могло б користуватися міністерство освіти і різкі наукові та наукові видання. При обговоренню перших двох питань слід мати на увазі Національну Бібліотеку і Національний Музей, бо ці установи мають тісний зв'язок з Академією.

З огляду на необхідність метайного приєднання для Національної Бібліотеки і Музею книжок, книгохрібів та колекцій наукової зароботки, п. міністер пропонує використати в комісії, які дублети можуть перенести до Національної Бібліотеки та Музею публичні бібліотеки, вищі

і середні інженери та вищі інженери. П. міністер, що різні та варіантів та привати би постачати ся з прихильностю до земельного Національної Бібліотеки і Музею та поможуть в цій справі своїми офіції, п. міністр вже зажито заходів до земельних книговібрій і колекцій необхідніх в Бібліотекі.

Київський український університет.

Удержані джерела Київського Українського університету неставіло на чергу питання субсидії складу того університету.

Річ у тому, що багато з тих осіб, які відомі відповідні наукові цикли, діяльні відповідні факультетів і разом з ними, викладачами, викладачами адміністративні обов'язки (деканами, секретарями ради чи факультету), лекційні пеки що не викладали за більші півднівих семестрів. Потім, деякі з лекторів викладали ті чи інші наукові дисципліни, які викладали в іншого наукового циклу і відповідні земельному університету, не відомі, що десято з них було призначено до університету без західної з формальної бібліотеки. І земельна діяльність сідіє, що комісія не залишилась і після того від того наукові праці університету не були.

Цілком зрозуміло, справа з більш складна, ніж тут єде вже присутність української кадегії, і коли можна проповісти, що до приватів земельного та філіївських професорів ариват-дієції, із яких єще магістерського ступеня, що приватів з докторами, мають працювати такими осіб, що не складають публічні засідання, і не мають друковані засідання.

З західного босвища.

БЕРЛІН, 15. липня (Волф) Урядово: Група ін. Рупрехт: На південний захід від Інгерн по сильним огневим приступам її шов непріємель вчеза рано приступив на наші стисливі і едер світа значні ширини в нашу боєву область. По обох боках Лі приступи діялися діяльність артилерії, яка вечером віджила також на вроцій часті фронту.

Група ін. нест. престолу: Між Есною і Марном живе босва діяльність. М'спеві білі піхоти на південні від St. Pierre, Aigle і в області Savoies.

Вечером: На південний захід і на схід від Ремс вдерлися місії французьких становищ.

Пам'яті Хведора Вовка.

Дні 29. червня помер у дорозі з Петербургу на Україну Хведір Кондратович Вовк. Його небіжчика було широко відоме і популярне не тільки в науковому світі, а й серед громадських кругів, бо належав він до учесних того типу, що не замикалися по своїх кабінетах, а йшли на роботу в ту велику лабораторію, де виребляється громадське життя й кується долі рідного краю. З пози ученого у таких людій разу раз вивирало громадянин, якого широке серце кидаеться у унісся з громадським і болієм народнім. З самого початку своєї прилюдної діяльності й до останніх днів вазовал Хведір Вовк ту чудість громадянин, що водила його в мироздані, піклала на еміграцію в дозвільні віці, кидала во всіх усюдах до Європи й не дала спокійного життя важким наставництвам, коли так потрібно людині тоге супсюю. Смерть в дорозі — се немов символістичний вінець для цієї людини, що піде життя своє була нечаче в дорозі — до кращого життя свого рідного краю.

Хведір Вовк (Волков) народився у 1847. в с. Краснії Пирятинського повіту на Вінницькій землі. Освіту початкову вісвіриав у гімназії в Ніжині, а потім закінчив й в одеському й київському університетах по фаху літературі природничих наук. Скінчени університетську відміну р. 1871-го, небіжчик жив у Києві, віддавши переважно етнографічні студії, які розвивав ще на шкільній лавці. До цього часу вже вийшла книга спеціальних наукових праць, опублікованих у „Записках №-Завідування Отдельного Географічного Общества“, одним з фундаторів і діяльних членів якого й був небіжчик.

Наукові інтереси в сфері українознавства навколо Вовка на українську спусну в його громадському розвитку, і небіжчик став членом київської української громади і брав активну участь в

її згаданій роботі. Р. 1876-го Вовк виїхав був за кордон, де працював у виданнях Драйсмана. Так у IV-му томі женевської „Громади“ він надрукував тід псевдонімом Сірко, щаку роботу „Т. Шевченко його думи про громадське життя“ — першу докладну характеристику громадсько-політичних поглядів Шевченка на підставі праського видання його творів. Брав він тоді участь і в емігрантському житті, в усіх ко-гресах та інших заходах. Р. 1878 Вовк повернувся був на Україну, де уряджав археологічні екскурсії по Ківшині та Волині, але цим разом пробував тут не довго, бо вже на другий рік мі бачимо його знову за кордоном. Oprіч політичної роботи по всяких емігрантських гуртках, Вовк вібирає силу археологічного й антропологічного матеріалу в сільських містечках по Дубруджі, Болгарії, Італії, то що, якій почесні обробив потім у таких працях, як „Задунайська Січ“ (під псевдонімом Кондратович у „Кіевской Старинѣ“), „Етнографіческій заміткі о Болгарії“ (в „Русской Мысли“), „Українське рибальство у Добруджі“ („Матеріали до у. р. етнольогії“) і ін. Переходячи все більше до наукових студій, Вовк селився в Парижі, де працював в Антропологічній Школі у проф. де Мортільє та друкував свої наукові роботи переважно по французьких спеціальніх виданнях. В науковому світі роботи їх здобули небіжчика славу визначного вченого.

1905-ий рік розчинив напришті перед Вовком кордон і він повернувся до Петербурга, де став за професора в університеті й одного з упіядчиків антропологічного й етнографічного музею ім. Олександра Ш. Ще літа небіжчик вісирався на Україну, певтимо збиралоши новий матеріал в археології (зокрема розкопки в Мізені та Чернігівщині), антропології, етнографії та географії. Під рахунком наукові роботи небіжчика будуть між іншими діяльністю в виданні „Український Народ“ („Антрапелагіческі особливості українського народа“) та „Чи можна розійтися в спеціальних виданнях“. Але, як і перше, чисто-наукова робота не могла захопити всю без останку його вдачу. Відразу же дійшовши участь в українському житті в Петербурзі, овіянний ся на українські теми в передавчих виданнях („Український Вістникъ“), „Будів“ „Українська Жінка“), віддає багато часу й уваги українській молодіжі, серед якої шукав собі учеників і помічників до наукової роботи і т. д. Кабінет Хведіра Кондратовича був не тільки класовою лібераторією, а й місцем, де проводились панік розгніви на житті й громадські теми та виреблялись плями політичних заходів. І цей інтерес до життя не покидає небіжчика до останніх хвилин. Про повернення на Україну він вірів в самого печатку революції, укладаючи плями своєї роботи в Київі, але старий організм не віддергав страшних пригод теперішнього подорожування.

Ляхоцький, Драгоманова, напришті Вовк це

університету, не тільки без жалюгів порохування, але інавіть і без простого повідомлення про те міністерства освіти.

По цим відомостям, на чолі Полтавського самостійного правничого факультету стоять професор Кісельів, за факультетом вже провадиться заува по зразку правничих факультетів державних університетів. До правничого факультету зараз приймаються студенти в платному 125 карбованців за семестр і вони мають певні відмінні, що Полтавський правничий факультет має нові права державних університетів, як перший факультет майбутнього Полтавського університету.

Лекції в Полтавському правничому факультеті призначенні з 1. липня по 15. вересня, та з 15. грудня по 1. березня 1919 року.

Правничий факультет розташований в будинку кіммерійської школи і громадянин в. Полтави та його околиці в великою охотовою йдуть на зустріч всім починаючим самостійно закладовим Полтавського правничого факультету.

Не кажуши нічого, о скільки корисна ідея заснування в Полтаві вищої школи, де вже зародилася Український Народний Університет, треба тільки знову вказати на інормальне становище в житті вищої школи, як факт утворення самостійної вищої школи, на що міністерство освіти повинно звернути особливу увагу.

Український Університет у Катеринославі.

В місті прибуло 18 вчених, евакуованих із Москви, яких гадають запросити до викладання на вищих жіночих курсах.

На засіданні думи варішено використати наукові сили України, які привезено з Великої Британії і приступити відкрити в місті університету. Дума підтвердила всі свої постанови, про відкриття величезної садиби відуніверситету і католицькі.

стинні були мотивами першої української гітари. З ними слідить у мотиву національної пісні в нашого минулого. Великий художник його Кондратович не встиг зафіксувати її в писаних спомінах: всякий художник має зрозуміти, що наша мемуарна література втрачена в тих часах, може відноситися в тих ненаписаних спомінах. Опір художника, і треба принайміні маючи ратувати. Але відєлані — провалити діл ту роботу, що на міжнародній масштабі розпочав був небіжчик. („Нова Рада“).

Сергій Ефремов.

НОВИНКИ.

Львів, 16. липня 1918.

Святкована іменна гетьмана. З Миколаєва доносять з датою 12. липня УДТА: Сьогодні в день іменин Гетьмана стоячі в пості українські та також чужострійні суди прибули їх працівники. В переках відслучено молебні.

— Гуцул у ціаря. В пошайлок 15. с. м. приявив пісар на авдієнції в крикунності пісаревої і наступника престолу Оттона делігантю Гуцулів, під проводом посля д-ра К. Тульєвського, який вітальню також промову да ціаря.

— Намінник г. Губи, який перебував через кілька днів у Відні, вернувся вчера до Львова.

— З Косівщини пішіє нам наш кореспондент: Косівським старостством управляє п. Антон Конопиць. Свое урядоване уважує собі п. Конопиць дуже вигідно: На дверах брами приймаються, що він приймає сторонніх тільки від 9—12 год. в полуздні (так буде — приймається в першій половині мая, коли я був в Косові). В косівській повіті є громади, які віддають від похітового міста нерав і 100 кілометрів, люди, щоб добитися до п. Конопиця на „авдієнцію“ мусять вибиратися в найніжніх часах на два — три дні до Косова. До того на час синих виїздів з повіту лишє п. Конопиць як свого заступника одного з конниців називається, як Малінського або Відута, з яких конний звідходить в західній Галичині і во українські не віде. — Склад „Народиці“ Торгові не одержав досі приїду ні мужн., ні жінку, за те польський скел одержує приїд під суку, а приїд мухи жід Гольдштейн. — Доволі вишкові відносини панують у причинковій ховії для косівського повіту: подакя о причині панік житар, які відібрали землю від п. Стронській; в причинковій комісії засідає як представник сквербу панік п. Стронського п. Дембовський, а фолька п. потряє «офіціанткою» в причинковій комісії. Словом родини їдіть!

— Український в ділі при начальників команді армії. На приказ ціаря утворено при начальників команді армії українській відділ, який виконує свою діяльність для 3. с. м. Його місцем постюює с. на рівні Відень I. Fleischhof 3. Начальником відділу є полковник корпусу генерального штабу Еміль Кренайс, його заступником підполковник корпусу генерального штабу Рінгард Скубец.

— З ц. к. Н. державній гімназії в Чернівцях. Вступні іспити до першої класи відбудуться з дні 22. і 23. липня 1918 р. кожного дня з 8 годинами рано. До візиту треба принести свідоцтво школи, свідоцтво зрешення і паспортну шенген. Речеңець вступних іспитів по фармації надастя якінніше до відома. — Д-р Артикович, директор.

ПОШЕРЛІ.

Антон Лукшанік, старший резидент к. к. зем. держ. у Львові, помер загло в Підгірці дні 8. липня 1918 в 66 році життя. Поховання відбулось 11. липня в Підгірці. — в Й. П.

Лист з провінції.

Пишуть нам з учительських кругів: Свій дніми розіслали п. к. галицька шк. кр. Рада відкрите письмо Ч. 247/р. в дні 15. липня 1918, відакане самим відповідальним Цольом п. кр. „Rada szkolna krajowa do nauczycieli szkół ludowych w sprawach sprawozdawczej“.

В сім письмі заповідає ш. кр. Рада, що з початком вересня с. р. намірє показати до життя повітів „арфії“, які включать ся в землю в 84 повітів Галичини в „Krajowe Zjednoczenie Gospodarcze nauczycieli ludowych“. Задокументовано засіданням земської ради „arfmischa“ від 15. липня 1918 р. відомо, що місцем засідання бути має бути місто „Lwów“. До цього „zawiazan“ мали в належати, як члені та учні та вчителі без різниці націй, з 10 К. відкладати

— Оригінальну драму на 4 ведені дії п. в. —
„Судія-жінка з Сольвінгсгольмом“

Україна сего товариства в початку має складати ся в Загальній Раді в З. Меншості національні жінки в управі і Надзвірній Раді по 1 членові. Ініціатива і ціль кр. шк. Ради користує, але тільки для похільського учителства. Так має Україніць висунути в заложене все верою, а інші зможуть підтримати її національність. Красна шк. Рада до тимчасового комітету на 6 членів покликала тільки 1, якому про око Українця. Меншостини погоджували уважає нас Українців в цілій східній Галичині. До Ради Надзвірної корисності пропонує вони завдання тільки 1 члену Українця, а до управи як 2, не стимуючи ні словом про права нашої мови, та жінок національності Українців в чистих засобах загального товариства.

Українське учителство не познано, не сміє відповісти до того товариства, тим більше в свою пору, коли ні маємо свою державу. Тоді як почуття національної спіденності дійшли у нашого народу до небуваних граніць, коли інші наші непримітні мужики в закертки під часів інстигантства вслухують ся в світові педії, та допитуються: „Як укладають ся справи на Україні, коли настуਪить подія Галичини на українську та польську?“ Нам, українському учителству, не дозволють іти під спільний дах в Польщі, бо се буде вибачено нашої національної часті Галичини, якою вірфло би нас перед народом і цілими культурними сім'ями.

Український народ десь дізнається десити в музичній на спілці в Польщі. Приміром до сего може послужити недавній товариство і „Кеїкіа гейзіссе“. І ту і там було вже використані, мова наша поширені і вимежана, а відповідно мусіли вже приступити до відвороту в тих товариствах. Селяни наш не піддають ся вже нині в „Кеїкіа гейзіссе“, але зруйнований війною основа Крушевські конгломератів під загрозою національної Інституції т. є. „Народної Тернопілі“.

Чи ж народне учителство в так преважну ділянку українського народу хвалює жало бы стояти під національно-петрівськими оглядами, низьше мужика, котрого судьба веліла Вому його учіти?

Думлю що ні, хочби ам мали терпіти на відходи і же через жахливий час шансів зі старими та, що силою старають ся нас загнати в польській табор під покришкою апровації.

Не спільного даку нам Українця петрівсько, але кохану Галичину, поділу шк. кр. Ради, созо-го українського націоналіста, українського поета-драматурга, відзапілі поділу школництва під національним флагом домагається ся і се мусить добута українській народ і учителство. Ми хочемо самі собіні правити, а не бути рабами другого народу, котрій нині не розуміє наших національних постулатів. Десь мешкає дружина в Аснові, Іванівська обл. (віс. Аснов) звідти надійти до адреси: Lt. Matyczak Iwan Kęgra. Aks. 47v. L. Feldpost 543.

Реформації і адміністрації в національ-ній дусі відмінить європейський край і народне учителство, а не творчій інституції хоч і економічні: в голодніх часах ефектовіні, онерго-но прасторій жахливістські галицькі системі, заін-терії до війни і вонижена цілість українського учителства і народу.

Магда сейбі жахтаєті жінки Інституції від землі 40-50 да привід мали у мас люді, які відібрали „мир всім братам“, які не ніні, як над престолом, де живе український народ, відібралися могуті після „Відь воскресла Україна“. Наш народ не є наші рабом і мим вже не буде.

Товариши і Товарищи не даймо ся заманити під час і не іши під сильний дах в польському учителстві, але негайно приступаймо до зверненням свого українського економічного подібністю товариства. Наші станові учи-тельства, товариства, українські передні люди і письменники, які відібрали, привідуть насильно і насильно в тому ділу, які може стати зарадаїд за фальшивість на українські і польські. Це драка смере, ба в коряті може бути за життя. Се підію під гохес привідні місці і місця. Справа велика важка і важка.

СОВІШОУНІ.

Середа, 17 липня 1918.
 Надзвірні гроно-мат. Андрія кр. і М. — ріжко-мат. Альбери.
 Завтра: гроно кр. Кар. і Мех. кр. — ріжко-мат. Ніночка.

з Марією Кірмі в головній ролі і актуальне:
Подорож цісарської паси до Царгороду
 висвітлює тепер з великим поводженем —

Кіно „КОПЕРНИК“
 кул. Конопрійна ч. 9.

Пощукую Інструкторів до учнів І. кл. гімн. 1-ї
 чиниці VII, вид. Заголовок прошу слати на адресу:
 Уряд народньої освіти Скіданіца, п. 100.

62 2-5

Потребую учителів для підготовки — діячів (ді-
 які, видів), а одні до III, підрозділів. Потребую
 вання музики (фортеці). Довгі до обіття країн, На-
 города після умови. Ф. Іван Голічек, Фортеця, в. Біль-
 89 2-2

Пощукую Інструкторів на село на цілій рік до 3 лі-
 та 1118. кр. кв. та 1. гімн. Винагражд. гри в
 фортеці. Платіж після умови. Заголовок до Альб.
 стравці „Діла“ під „Інструкторка“. 91 2-3

Потребую двох відходчих Інструкторів (-ів) за
 час відходів, щоби переробили з відходів
 на скріпки в важкості у Львові матеріал до І. гімназії
 II. класу гарнітю; платіж після умови. Можу віддати
 також місце в селі, де треба Інструктора на цілій рік
 для трьох учнів в І. кл. гімн.; добре усієн в діячі у
 державі. — Заголовок приймаю до 21 липня працю
 Звіденим ч. 80, що діяє з 1. від початку —
 98 2-3

Довгі місяці дівчат до літніх гаєв і одес-
 тинка з укінченою 6. класу виділогою від 2.
 класу гімн., замешканіх у Львові, прийде зре-
 карка „Діла“, Львів, Ринок ч. 10. II. пок.

Наше для Іл. І. Гончаріві та Семенівські.
 Танчиковський Йосиф: „Українсько-поль-
 ська тернопільські“, зі збіркою чужих слів до
 відмінної і краснотої науки. Ціна 2 К з перві-
 сякою поштовою 3 К.
 Закомлені в книгарні А. БАРДАХА,
 Львів, вул. Краківська ч. 4.

1374 2-3

Купці, ремісники і промисловці
 зі Львова і інших міст Галичини, які хотіть со-
 ристати з коштів кредитів, що дуже легкі
 узаеми, дальше всі військо пошкодовані фі-
 ховці з міст і сіл в спаді **Баляновичів** з ц. к. Немісниця, кр. Централі
 для госп. відб. Галичини, Секція III, зможуть
 військо зголосити ся по інформації і фінан-
 дівською особисто місці 9-2 в под. що діє, або
 письмово до Укр. Т-ва для пошкоджені ремесла
 І промислу, Львів, вул. Рузвельта ч. 3.

27 4-4

Літературні новини.

Українська Індіанка Вільям у Львові,
 ул. Чарнецького, ч. 24, підмінним по інвалід-
 димільстві, видана десь відті книжка:
 у перший вересень (Міжій):

1. Вільям Старанін, Дорога, друге видання.
 З образами Одени Кульчицької. К 23
  2. Марко Візачок, Народні оповідання т. 1,
 нове видання. 310
  3. Віла Гнатюк, Народні новелі. З обра-
 зами Вілод. Кебрицького. 290
  4. Альберт Мартович, Забобін, повість. 60
  5. Волод. Гнатюк, Народні байки з о-
 бровіками Мініни Віхера (исадонім). 450
  6. Гунтад Гасрітам, Мой Карім Брандт,
 повість. 300
- у другий вересень (Міжій):

1. Мінна Гагель, ВІІ, друге видання, в ко-
 ректації Іл. Красецького. 60
  2. Василь Панівко, Одігардія і демократія. 60
  3. Вроцлав Левицький, Несподіваний шлюб,
 фіналістика. 60
  4. Михайло Левицький, Ті, що від нас
 відійшли (від імпрільєві)
- Українська Відданіча Слівка приймає ділідії
 (один уділ 50 кор., 2 кв. пізнове) у довід-
 числі.

Годовий склад видань у Міжії
 Наук. Т-ва, вул. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.

12-7

Літературні новини.

Діячівництво
 Актично-Літературні Повід.

НОВЕЛІ ЕДГАРА ПО
 переклад з англійської мови І. Петрушевської
ІІІ ЛИСТИ
 Нові Вісімка Щурата.

Ціна на 2 кв.

Літературні випуски ІІІ. Шевченка
 у Львові. 9-10 19-2

